

- Adalimumab (Humira\*, ABBVIE) Αδαλιμουμάμπη,



Το συγκεκριμένο φάρμακο ανήκει στην κατηγορία των αναστολέων του TNF (anti-TNF). Είναι ένα ανασυνδυασμένο ανθρώπινο IgG1 μονοκλωνικό αντίσωμα, το οποίο συνδέεται ειδικά με τον TNF-α και εμποδίζει την αλληλεπίδρασή του με τους κυτταρικούς υποδοχείς επιφανείας p55 και p75.

Ενέσιμο διάλυμα (προγεμισμένη σύριγγα), για υποδόρια έγχυση. Κυκλοφορεί σε δύο μορφές των 40 mg /0.8 ml, και των 20 mg /0.4 ml. Η βιοδιαθεσιμότητα του φαρμάκου μετά την έγχυση ανέρχεται σε 64%. Η μέγιστη συγκέντρωση είναι  $4.7 \pm 1.6$  μg/ml και επιτυγχάνεται μετά από  $131 \pm 56$  ώρες σε μία μονή δόση. Η συγκέντρωση στο αρθρικό υγρό είναι 31-96% της συγκέντρωσης στον ορό του αίματος. Ο χρόνος ημίσειας ζωής είναι 10-20 ημέρες σε δόσεις 0.25-10 mg/kg. Η κάθαρση επιτελείται με ρυθμό 12 ml/h μετά από υποδόρια χορήγηση 40mg.

Η μέση συνιστώμενη δόση για τους ενήλικες είναι 40mg κάθε δεύτερη εβδομάδα, η οποία μπορεί να αυξηθεί σε 40mg κάθε

εβδομάδα, σε ασθενείς που δε λαμβάνουν ταυτόχρονα μεθοτρεξάτη.

Ανεπιθύμητες δράσεις: Κάποιες κοινές ανεπιθύμητες ενέργειες είναι υπερχοληστερολαιμία, μείωση αιμοσφαιρίνης, αιμορραγία, ναυτία, γριπώδες σύνδρομο, αντιδράσεις στο σημείο της ένεσης, εξάνθημα. Αυξάνει τον κίνδυνο για σπάνιες σοβαρές λοιμώξεις και επανενεργοποίηση φυματίωσης, ενώ σπάνια προκαλεί επιδείνωση ή έναρξη συμφορητικής καρδιακής ανεπάρκειας, σύνδρομο όμοιο με λύκο, κυτταροπενίες, επιδείνωση ή έναρξη πολλαπλής σκλήρυνσης/ νευρολογικών ασθενειών και προαγωγή λεμφώματος. Σε έρευνες ο κίνδυνος για σοβαρές ανεπιθύμητες ενέργειες, σοβαρές λοιμώξεις, κακοήθειες και θανάτους, αν και μεγαλύτερος, δεν είναι στατιστικά σημαντικός.

Αντενδείξεις: Γενικές αντενδείξεις για τους αναστολείς του TNF-α είναι η ενεργή φυματίωση ή άλλη σοβαρή λοίμωξη συμπεριλαμβανομένων της σήψης και του κινδύνου για σήψη, ενεργή λοίμωξη χρόνια ή εντοπισμένη, ευκαιριακές λοιμώξεις και μέτρια ως σοβαρή καρδιακή ανεπάρκεια. Ακόμη, τα φάρμακα αυτά θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με προσοχή και με υπολογισμό της σχέσης κινδύνου-οφέλους σε ιστορικό κακοήθειας, δυσκρασίας του αίματος, απομυελινωτικού συνδρόμου, χρόνιας αποφρακτικής πνευμονοπάθειας, αγγειίτιδας και ιογενούς ή αλκοολικής ηπατίτιδας.

Ενδείξεις: χρησιμοποιείται σε ασθενείς με μέτριο έως σοβαρό βαθμό ασθένειας που δεν ανταποκρίθηκε καλά στα DMARDs. Επίσης, έχει εγκριθεί για τη θεραπεία της αγκυλοποιητικής σπονδυλίτιδας, της νεανικής ιδιοπαθούς αρθρίτιδας, της ψωριασικής αρθρίτιδας, της ψωρίασης κατά πλάκας, της νόσου του Crohn των ενηλίκων και των παιδιών και της ελκώδους κολίτιδας στους ενήλικες.